

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

339.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 17 marca 1932 r.

o przekształceniu przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska” na spółkę akcyjną.

Art. 1. W celu przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska”, utworzonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 440), na spółkę akcyjną upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu, aby w porozumieniu z Ministrem Skarbu:

1) przeprowadził likwidację przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska” bez zastosowania postanowienia art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195);

2) zbył po zlikwidowaniu przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska” w imieniu Skarbu Państwa majątek powyższego przedsiębiorstwa, a w szczególności majątek nieruchomości, składający się z nieruchomości, wpisanej w księdze wieczystej gminy Gdynia, tom XXIII, wykaz L. 627, przez wnieсение tegoż majątku jako wkładu do mającej powstać spółki akcyjnej pod firmą „Żegluga Polska, Spółka Akcyjna”, otrzymując zań wszystkie akcje spółki; powyższy wkład służyć będzie na pokrycie kapitału zakładowego i zapasowego spółki;

3) ustalił wysokość kapitałów, wymienionych w pkt. 2.

Art. 2. Minister Przemysłu i Handlu zatwierdzać będzie Zarząd Spółki oraz udzielać będzie zezwolenia na pozbywanie akcji.

Delegowanie członków Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członków Zarządu (art. 96 p. 3 rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 22 marca 1928 r. — prawo o spółkach akcyjnych) wymagać będzie zatwierdzenia przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Wszystkie akcje spółki będą imienne.

Do założenia spółki i jej akcji nie będą miały zastosowania art. 2 zdanie pierwsze, art. 6, 7, 9, 29 i 32 oraz wynikające z treści tych artykułów inne postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — prawo o spółkach akcyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 383).

Art. 3. Prawa i zobowiązania przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska” przejmuje spółka „Żegluga Polska, Spółka Akcyjna”. Za zobowiązania powyższe odpowiadać będzie Skarb Państwa solidarnie ze spółką w granicach, przewidzianych art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195).

Art. 4. Akcje, przypadające Skarbowi Państwa za wkład, wymieniony w art. 1 pkt. 2, obejmie w imieniu Skarbu Państwa Minister Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu może część akcji zbyć po cenie, odpowiadającej wartości akcji, w żadnym jednak razie nie niższej od ceny nominalnej.

Art. 5. Równocześnie z wykreśleniem z rejestru handlowego na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska” nastąpi wpis spółki „Żegluga Polska, Spółka Akcyjna” do rejestru handlowego.

Art. 6. Pisma i czynności urzędowe, wiążące się z założeniem spółki „Żegluga Polska, Spółka Akcyjna”, są wolne od opłat państwowych i komunalnych.

Spółka „Żegluga Polska, Spółka Akcyjna” jest do końca 1946 r. zwolniona od wszelkich podatków i opłat państwowych.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

340.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1932 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

Art. 1. Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) ulega zmianom następującym:

1) W art. 7 ustęp ostatni uzupełnia się następującym zdaniem drugim: „Minister Skarbu może zarządzić co do poszczególnych rodzajów świadczeń wzajemnych, że wartości nie można przyjąć w sumie

niższej, niż cena giełdowa lub rynkowa; rozporządzenie określi sposób stwierdzania tych cen".

2) W art. 8 wyrazy: „handlowo-przemysłowej” zostają zastąpione wyrazami: „przemysłowo-handlowej”.

3) Art. 9 uzupełnia się następującym ustępem ostatnim: „Za wzajemną zgodą urzędu skarbowego i podatnika ustalenie podstawy wymiaru może nastąpić niezwłocznie przez obliczenie prawdopodobnej sumy wszystkich świadczeń za cały czas trwania zobowiązania”.

4) W art. 10 w punkcie b) średnik zostaje zastąpiony przecinkiem, po którym umieszcza się tekst następujący: „najwyżej jednak przez 17”.

5) W art. 10 w punkcie e) przecinek po cyfrze „5” zostaje zastąpiony kropką, a dalszy tekst wymienionego punktu ulega skreśleniu.

6) W art. 10 kropka, kończąca ustęp drugi, zostaje zastąpiona średnikiem, po którym umieszcza się tekst następujący: „łączna podstawa wymiaru nie może jednak być wyższa, niż suma świadczeń za lat 17”.

7) W art. 11 ulegają skreśleniu wyrazy: „oraz w punkcie b) art. 10” tudzież zdanie ostatnie.

8) W art. 12 w ustępie pierwszym, ulegają skreśleniu wyrazy: „i Dóbr Państwowych”.

W art. 12 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Szacunek prawny może być oparty na podatkach: gruntowym i budynkowym, na ostatniej cenie sprzedaży, ostatniem oszacowaniu dokonaniem przez instytucję kredytową celem udzielenia długoterminowej pożyczki hipotecznej oraz na ostatnio ustalonej sumie ubezpieczenia od ognia, lub na ostatniem oszacowaniu, dokonaniem celem ustalenia sumy ubezpieczenia. Mnożnik, przez który ma być pomnożona kwota podatku gruntowego, względnie budynkowego, ma być ustalony na każdy rok kalendarzowy. W razie oparcia szacunku prawnego na cenie sprzedaży, na oszacowaniu, dokonaniem przez instytucję kredytową, na sumie ubezpieczenia lub na oszacowaniu, dokonaniem celem ustalenia sumy ubezpieczenia, należy na każdy rok kalendarzowy ustalać — oddzielnie dla poszczególnych grup przedmiotów majątkowych i poszczególnych okręgów gospodarczych — o jaką kwotę mają być podwyższone lub obniżone powyższe szacunki, pochodzące z poszczególnych lat poprzednich — ze względu na stwierdzone zmiany wartości”.

9) Ustęp trzeci art. 12 uzupełnia się następującym zdaniem końcowym: „Jeżeli co do nieruchomości, stanowiącej gospodarstwo rolne, sporządzono dwa pisma, z których jedno tyczy się przeniesienia własności tej nieruchomości bez przynależności, drugie zaś przeniesienia własności przynależności na tę samą osobę, a okres, który upłynął między sporządzeniem pisma pierwszego a sporządzeniem pisma drugiego, nie przekracza jednego roku, to stosuje się postanowienia dwóch zdań poprzednich, jak gdyby przeniesienie nieruchomości wraz z przynależnościami zostało stwierdzone jednym pismem; nie stanowi różnicy, które z wymienionych dwóch pism sporządzono wcześniej”.

10) W art. 16 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące: „Wolne są od obowiązku uiszczenia procentowej opłaty stemplowej od pisma, stwierdzającego umowę, obustronnie obowiązującą: fundacje,

zakłady i zrzeczenia, prawnie istniejące i posiadające siedzibę w Polsce, których zadanie stanowi wyłącznie wykonywanie kultu religijnego albo działalność naukowa, oświatowa, dobroczynna lub mająca na celu prowadzenie szpitali (art. 3 lit. „a” rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) lub nie obliczonych na zysk przychodni (art. 1 lit. „b” oraz art. 63 powołanego rozporządzenia)”.

11) W art. 22, w ustępie pierwszym, wyrazy: „jak również w punkcie e) i w ustępie drugim artykułu 10 oraz w art.” zastępuje się spójnikiem „i”.

12) W art. 27 zdanie pierwsze ustępu ostatniego otrzymuje brzmienie następujące: „Notariusz wymierza opłatę o tyle, o ile nie została już poprzednio uiszczona w należnej kwocie, względnie nie podlega odroczeniu na mocy art. 9 lub 11”.

13) W art. 28 ustęp piąty otrzymuje brzmienie następujące: „W przypadkach, przewidzianych w art. 9, 11 i 177, notariusz przesyła urzędowi skarbowemu w terminie, który oznaczy rozporządzenie, uwierzytelniony odpis i zaświadcza to na pierwopisie”.

14) W art. 30 w punkcie 3) wyrazy: „na mocy art. 9 albo punktu e) lub ustępu drugiego art. 10, albo na mocy art. 11” zostają zastąpione wyrazami: „na mocy art. 9 lub 11”.

15) W art. 31 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Drogą rozporządzenia zostanie określony sposób przymusowego ściągnięcia opłaty stemplowej, wymierzonej zapomocą nakazu płatniczego (art. 30 ustęp drugi), a nie uiszczonej w przepisany terminie, oraz zostaną wydane szczegółowe przepisy o dowodzie uiszczenia lub odroczenia w przypadku uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego (ustęp poprzedni)”.

16) W art. 32 zdanie drugie ustępu drugiego otrzymuje brzmienie następujące: „W przypadkach, przewidzianych w art. 9 i 11, urząd ustala wysokość rat opłaty i czuwa nad ich uiszczeniem”.

17) W art. 43 ulegają skreśleniu wyrazy: „(art. 48)”.

18) W art. 47 zdanie drugie ustępu przedostatniego otrzymuje brzmienie następujące: „W przypadkach jednak, zasługujących na uwzględnienie, Minister Skarbu może, mimo uchybienia terminu, zezwolić na rozpoznanie odwołania; może przekazać to uprawnienie izbom skarbowym”.

19) Art. 48 ulega skreśleniu.

20) W art. 54, w punkcie 4, ulegają skreśleniu wyrazy: „w art. 14 i 30 ustawy z dnia 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 143) oraz ”.

21) W art. 54 punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące: „tyczące się nabycia przez gminę — drogą kupna, zamiany lub wywłaszczenia nieruchomości, niezbędnych do wykonania planu regulacji ulic, zatwierdzonego przez właściwą władzę albo do budowy lub umieszczenia szkół lub domów ludowych, jak również tyczące się nabycia przez Państwo, związek komunalny lub inną osobę prawną nieruchomości na budowę lub umieszczenie szpitala (art. 3 lit. „a” rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) albo nie obli-

czoney na zysk przychodni (art 1 lit. „b” oraz art. 63 powołanego rozporządzenia)”.

22) Oplatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w ustępie ostatnim art. 58, oraz w ustępie przedostatnim art. 65, podwyższa się na 5 zł.

23) Nagłówek rozdziału dwunastego otrzymuje brzmienie następujące: „Sprzedaż i zamiana rzeczy ruchomych”.

24) W art. 67 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Karty umowy, sporządzone przez maklera przysięgłego, a dotyczące się transakcji giełdowych, zawartych na giełdzie towarowej (§ 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 23, poz. 209), podlegają opłacie w wysokości 50 gr. Minister Skarbu może zwolnić od tej opłaty”.

25) W art. 72 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie następujące: „Forma pisma i sposób umieszczenia na niem nazwiska lub firmy wystawcy nie mają znaczenia; również nie ma znaczenia, że pismo takie oznaczono jako odpis; w wypadkach wątpliwych mają zastosowanie przepisy art. 6”.

26) W art. 73 punkt 4 otrzymuje brzmienie następujące: „wykonanie umowy o sprzedaż papierów wartościowych, monet, zagranicznych środków płatniczych lub złota i srebra w sztabach”.

27) W art. 79 w ustępie trzecim wyrazy: „(§ 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1019)” zastępuje się wyrazami: „(§ 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 23, poz. 209)”.

28) W art. 81 ustęp przedostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Pisma wyżej wymienione, dotyczące się nieruchomości, położonej zagranicą, podlegają opłacie w wysokości 5 zł”.

29) Oplatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w art. 82, podwyższa się na 5 zł.

30) W art. 83 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące: „Pismo, stwierdzające umowę między wierzycielem a dłużnikiem o ustanowienie zastawu ruchomego dla wierzytelności, już istniejącej, podlega opłacie według zasad, podanych w art. 114 i 115”.

31) Oplatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w ustępie drugim art. 84, podwyższa się na 5 zł.

32) Oplatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w ustępie pierwszym art. 88, podwyższa się na 5 zł.

33) W art. 91 punkt 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3) a) umowę między komisantem a komitentem o sprzedaż, kupno lub zamianę papierów wartościowych (art. 75 ustęp trzeci), jak również monet lub złota i srebra w sztabach,

b) umowę w sprawie ponoszenia kosztów leczenia w szpitalu (art. 3 lit. „a” rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382)”.

34) W art. 93 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące: „List przewozowy lub inny tego rodzaju dokument, sporządzony przez wysyłającego,

a wręczony przewoźnikowi (przedsiębiorcy przewozowemu), podlega opłacie stemplowej:

a) w wysokości 10 gr od każdego arkusza, o ile chodzi o przesyłki kolejowe, należące do kategorii przesyłek drobnych, oraz o wszelkiego rodzaju przesyłki niekolejowe;

b) w wysokości 1 zł, o ile chodzi o przesyłki kolejowe, nie należące do kategorii przesyłek drobnych”.

35) W art. 95 punkt b) otrzymuje brzmienie następujące: „b) w wysokości 1 zł w razie przyjęcia na przechowanie innych rzeczy ruchomych”.

36) W art. 95 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Pisma wyżej wymienione, wystawione przez Bank Polski oraz przez kolejowe przechowalnie bagażu, są wolne od opłaty”.

37) Art. 97 uzupełnia się następującym punktem 8: „ubezpieczenia obligacyj Państwa Polskiego od strat na kursie i od wylosowania”.

38) W art. 107 przed ustępem przedostatnim wstawia się ustęp następujący:

„W razie połączenia spółek bez powiększenia kapitału zakładowego spółki przejmującej wymierza się opłatę w myśl ustępu trzeciego niniejszego artykułu w takiej kwocie, jakaby się należała, gdyby nastąpiło powiększenie kapitału zakładowego spółki przejmującej o czystą wartość majątku spółki przejmowanej, wynikającą z bilansu, na którego podstawie fuzja ma być dokonana. Od kwoty, obliczonej w ten sposób, potrąca się opłatę, którą spółka przejmująca uiszczyła od podwyższenia kapitału zakładowego, uchwalonego w ciągu jednego roku przed powzięciem uchwały o fuzji celem nabycia akcji względnie udziałów spółki przejmowanej; jeżeli ta opłata przewyższa opłatę od połączenia spółek, zwrot nadwyżki nie nastąpi.”

39) Oplatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w ustępie pierwszym art. 111, podwyższa się na 5 zł.

40) W art. 111 w punkcie 2 ustępu pierwszego, ulegają skreśleniu wyrazy: „(w szczególności też sądowni lub innemu urzędowi publicznemu)”.

W art. 111 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Pełnomocnictwo (punkty 1, 2, 3) upoważniające wyłącznie do zastępstwa przed sądem lub innym urzędem publicznym podlega (z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w zdaniu drugim niniejszego ustępu) opłacie w wysokości 3 zł. Pełnomocnictwo, upoważniające wyłącznie do zastępstwa w sprawie, należącej w pierwszej instancji do sądu grodzkiego lub sędziego pokoju, albo do sądu przemysłowego lub kupieckiego, do sądu pracy lub urzędu rozjemczego do spraw najmu, jak również upoważnienie do odbioru sumy pieniężnej, przewyższającej 500 zł, podlegają opłacie w wysokości 1 zł”.

41) W art. 111 ustęp czwarty otrzymuje brzmienie następujące: „Odpisy pełnomocnictw, składane w postępowaniu, należącym w pierwszej instancji do sądu grodzkiego lub do sędziego pokoju albo do sądu przemysłowego lub kupieckiego, do sądu pracy lub urzędu rozjemczego do spraw najmu, podlegają — bez względu na swą treść — opłacie w wysokości 1 zł”.

42) Art. 111 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „O ile pełnomocnictwo jest przekaza-

zem (art. 126), to rozdział niniejszy nie ma zastosowania i stosuje się art. 126, 127 i 129."

43) W art. 112 punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące: „pełnomocnictwo, upoważniające do zastępstwa przed komisjami polubownymi i rozjemcami dla załatwiania zatargów zbiorowych i indywidualnych pomiędzy pracodawcami a pracownikami tudzież przed sądami w sprawach o uzyskanie nakazu wykonawczego do orzeczeń wymienionych komisji lub do układów pojednawczych, przed niem zawieranych, jak również w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym na zasadzie takich orzeczeń lub układów pojednawczych”.

44) W art. 112 w punkcie 6 ulegają skreśleniu wyrazy: „wobec sądów”.

45) W art. 112 punkt 7 otrzymuje brzmienie następujące: „odpisy pełnomocnictw (art. 111 ustęp trzeci) składane sądowni, o ile są przeznaczone dla uczestniczących w sprawie osób”.

46) W art. 112 w punkcie 8 wyrazy: „do sądów powiatowych (pokoju)” zostają zastąpione wyrazami: „do sądów grodzkich lub do sędziów pokoju”.

47) W art. 112 umieszcza się następujący punkt: „12) pełnomocnictwa, wystawiane w postępowaniu, tyczącem się ubezpieczeń przymusowych nie majątkowych — przez ubezpieczonych lub członków ich rodzin”.

48) W art. 114 uzupełnia się ustęp pierwszy przez umieszczenie przy końcu, po wyrazie „ustawy”, tekstu następującego: „i o ile nie mają zastosowania przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn”.

49) W art. 115 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Opłata, od obligu, stwierdzającego udzielenie pożyczki pod zastaw papierów wartościowych, nie może przewyższać kwoty, obliczonej według wartości zastawionych papierów (art. 8) i według stopy, którą w myśl rozdziału trzynastego należałoby zastosować, gdyby dłużnik sprzedał owe papiery wierzycielowi”.

50) Opłatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w art. 117, podwyższa się na 5 zł.

51) W art. 118 kropkę, kończącą tekst obecny, zastępuje się przecinkiem i umieszcza się po nim tekst następujący: „jako też stwierdzające przyjęcie pieniędzy od przedsiębiorstwa, wykonywającego czynności bankowe”.

52) W art. 120 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Minister Skarbu może zwolnić od opłat obligi, stwierdzające otrzymanie pożyczki, udzielonej przez zakład zastawniczy, na zysk nie obliczony, pod zastaw przedmiotów już używanych, jak również stwierdzające otrzymanie pożyczki bezprocentowej, udzielonej przez zrzeczenie, którego działalność nie jest obliczona na zysk”.

53) W art. 124, w zdaniu trzecim, po wyrazach: „Bank Polski”, dodaje się wyrazy: „oraz te urzędy państwowe”.

54) Art. 126 otrzymuje brzmienie następujące: „Przekaz, t. j. pismo, którym wystawca zleca komuś, aby odbiorcy pisma wypłacił sumę pieniężną lub wydał mu papiery wartościowe albo inne rzeczy zamiennie, podlega opłacie stempłowej:

1) w wysokości 0,3% od przekazanej sumy, względnie od wartości przekazanych papierów war-

tościowych lub innych rzeczy zamiennych, jeżeli: a) jest przenośny zapomocą indosu lub b) został pisemnie przyjęty przez osobę, której przekaz wykonać zlecono lub c) jest płatny okazicielowi;

2) w kwocie 1 zł — w innych przypadkach.

Przekaz, wymieniony pod 1), jest wolny od opłaty:

a) gdy osoba, której przekaz wykonać zlecono, wykonywa czynności bankowe,

b) gdy przekaz został wystawiony zagranicą i jeżeli tamże znajdują się: miejsce płatności oraz miejsce zamieszkania lub siedziba osoby, której przekaz wykonać zlecono; przekaz taki podlega jednak opłacie, gdy w Polsce nastąpiła zapłata całkowita lub częściowa lub gdy przed sąd polski wytoczono skargę o pretensję z przekazu.

Przekaz, wymieniony pod 2), jest wolny od opłaty:

a) gdy kwota przekazana nie przewyższa 500 zł,
b) gdy przekazującym jest Skarb Państwa lub osoba, wymieniona w art. 16.

Przekaz (wymieniony pod 1 lub 2) jest wolny od opłaty, gdy przekazującym jest Bank Polski.

Artykuł niniejszy nie ma zastosowania do czeków (art. 128)”.

55) Art. 127 otrzymuje brzmienie następujące: „Opłatę w wysokości 0,3% (art. 126 pkt. 1) od przekazu, wystawionego w Polsce, przenośnego zapomocą indosu lub płatnego okazicielowi, należy uiszczyć przed umieszczeniem pierwszego podpisu; o ile jednak chodzi o przekaz płatny na własne zlecenie przekazującego, opłata winna być uiszczona przed przyjęciem lub przed umieszczeniem pierwszego indosu. Opłatę w wysokości 0,3% od wystawionego w Polsce przekazu, który nie jest płatny okazicielowi, należy uiszczyć przed przyjęciem.

Co do terminu uiszczenia opłaty w wysokości 0,3% od przekazu, wystawionego zagranicą, stosuje się zasady, podane w ustępie drugim art. 123.

Uiszczenie opłaty w wysokości 0,3% następuje w sposób, przepisany dla weksli w art. 124.

Do uiszczenia opłaty w wysokości 0,3% od przekazu, wystawionego w Polsce, a przenośnego zapomocą indosu lub płatnego okazicielowi, są obowiązani solidarnie: wystawca przekazu, wszyscy indosanci, osoba, która przekaz przyjęła, oraz posiadacz przekazu; opłatę od wystawionego w Polsce przekazu, który nie jest przenośny zapomocą indosu, ani też nie jest płatny okazicielowi, winni uiszczyć solidarnie: osoba, która przekaz przyjęła, oraz każdy, kto posiada przekaz po przyjęciu.

Do uiszczenia opłaty w wysokości 0,3% od przekazu, wystawionego zagranicą, są obowiązane osoby, wymienione w ustępie poprzednim, z tem ograniczeniem, że każda z tych osób ma uiszczyć opłatę tylko wówczas, jeżeli przekaz znajdował się w jej ręku na obszarze Polski.

Nadto stosuje się do przekazów, podlegających opłacie w wysokości 0,3% ustępy: drugi i trzeci art. 125.

Opłata w wysokości 1 zł (art. 126 pkt. 2) ma być uiszczona w terminie i w sposób, które wskazują przepisy ogólne (art. 20, 21, 23, 27 — 31) z tą zmianą,

że znaczki stemplowe mogą być kasowane również datą kasowania oraz nazwiskiem albo firmą wystawcy lub osoby, upoważnionej do odbioru. Do uiszczenia tej opłaty jest obowiązany wystawca; osoba zaś upoważniona do odbioru solidarnie z wystawcą jeżeli przekaz został jej wręczony."

56) W art. 128 wyrazy: „według zasad, podanych w ustępie pierwszym art. 126, oraz w ustępie pierwszym art. 127” zastępuje się wyrazami: „w wysokości 0,3% od sumy czeku — według zasad, podanych w ustępie trzecim art. 122 oraz w art. 123 — 125”.

57) Art. 131 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „Rozdział niniejszy nie ma zastosowania w razie przejęcia całego majątku spółki przez inną spółkę; wtedy ma zastosowanie art. 107 (ustęp piąty).”

58) Opłatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w art. 134, podwyższa się na 5 zł.

59) Opłatę w kwocie 20 gr, przewidzianą w art. 136, podwyższa się na 25 gr.

Ustęp drugi tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli pokwitowanie zawiera zarazem zezwolenie na wykreślenie wpisu w księdze wieczystej, to podlega opłacie według art. 139, nie niższej jednak od przewidzianej w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.”

60) W art. 137 punkt 11 otrzymuje brzmienie następujące: „stwierdzające uiszczenie sumy, należnej z powodu sprzedaży monet, środków płatniczych zagranicznych lub złota i srebra w sztabach lub papierów wartościowych albo na mocy: weksłu, czeku, przekazu, wymienionego w punkcie 1 art. 126, lub składowego dowodu zastawniczego (warrantu) lub obliżu na zlecenie (art. 301 kodeksu handlowego austriackiego i § 363 kodeksu handlowego niemieckiego), jak również pokwitowania z odbioru kupionych monet, środków płatniczych zagranicznych lub papierów wartościowych.”

61) Art. 137 uzupełnia się następującymi trzema punktami:

„15) wydane przez osobę, wykonywającą czynności bankowe, innej osobie, również takie czynności wykonywającej,

16) stwierdzające odbiór czeku,

17) wystawione zagranicą”.

62) W art. 138 ulegają skreśleniu:

a) w ustępie pierwszym wyrazy: „a przy pokwitowaniach, wystawionych zagranicą — odbiorca”;

b) w ustępie drugim wyrazy: „— względnie w ciągu trzech tygodni po odbiorze pokwitowania z zagranicy”.

63) Opłatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w art. 139, podwyższa się na 5 zł. Przewidzianą w tymże artykule opłatę w wysokości 1 zł podwyższa się na 2 zł.

64) W art. 140 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Z postanowień części pierwszej ustawy niniejszej stosuje się do opłat od podań jedynie art. 18, 33, 34, 38, 39, 50 i 51”.

65) W art. 142 punkt 22 otrzymuje brzmienie następujące: „o wydanie świadectw, upoważniających do przekraczania granicy, przewidzianych w umo-

wach między państwowych o ułatwieniach w małym ruchu granicznym”.

Tenże artykuł uzupełnia się nowym punktem o brzmieniu następującym: „27 o zezwolenia, przewidziane w rozporządzeniach, wydanych na podstawie art. 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 306) oraz o zezwolenia, wydawane na podstawie art. 8 powołanego rozporządzenia z 1927 r.”.

66) Opłatę w wysokości 3 zł, przewidzianą w art. 145, podwyższa się na 5 zł.

67) W art. 147 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące:

„Od załączników do podania, wymienionego w ustępie poprzednim, od egzemplarza drugiego i następnych oraz odpisów opłata nie należy się”.

Tenże art. 147 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „Podania innej treści, dotyczące danin publicznych, podlegające opłacie w wysokości 3 zł oraz w wysokości 50 gr od każdego załącznika, dalszego egzemplarza i odpisu (według zasad, podanych w art. 145).”

68) W art. 154 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące: „Świadectwa, wydawane przez urzędy państwowe, nie wyłączając notariuszów, podlegają zasadniczo opłacie w wysokości 5 zł”.

W tymże artykule ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Z postanowień części pierwszej ustawy niniejszej stosuje się do opłat od świadectw—poza przypadkami, wymienionymi w art. 161—jedynie art. 18, 33, 38, 39, 50 i 51”.

69) Opłatę w wysokości 20 zł, przewidzianą w punkcie 5 art. 156, podwyższa się na 40 zł.

70) W art. 156 punkt 8 otrzymuje brzmienie następujące: „karty łowieckie wydane na okres dłuższy niż 14 dni — 10 zł”.

71) W art. 156 umieszcza się następujący punkt: „9) zezwolenia na urządzenie wystaw i targów gospodarczych — 10 zł”.

72) W art. 157 umieszcza się przed tekstem obecnym następujący tekst, jako zdanie pierwsze ustępu pierwszego: „Opłacie w wysokości 3 zł podlegają świadectwa, wydawane przez sądy”.

Opłatę w wysokości 1 zł, przewidzianą w art. 157, podwyższa się na 2 zł.

Opłaty w wysokości 20 gr, przewidziane w ustępach pierwszym i drugim art. 157, podwyższa się na 50 gr. Opłatę w wysokości 50 gr, przewidzianą w art. 157, podwyższa się na 1 zł.

73) Opłatę w wysokości 1 zł, przewidzianą w art. 158, podwyższa się na 1 zł 50 gr.

Stawkę w wysokości 3 zł, przewidzianą w tymże artykule, podwyższa się na 5 zł.

74) Art. 160 otrzymuje brzmienie następujące: „Wolne są od opłaty:

1) świadectwa, wydawane na skutek podań, wymienionych w punktach 1 — 21, 23, 24 i 27 art. 142;

2) zaświadczenia o dokonaniu zgłoszeń, przewidzianych w art. 21 (ustępie przedostatnim) i w art. 22;

3) świadectwa, wydawane osobom, wymienionym w art. 144;

4) świadectwa, wydawane celem przedstawienia ich instytucji ubezpieczeń przymusowych nie majątkowych dla stwierdzenia uprawnień ubezpieczeniowych.

Świadectwa, wymienione w art. 157, są wolne od opłaty tylko w przypadkach, w których opłatę miałyby ponieść Skarb Państwa, jak również w razie wydania świadectwa osobie, wymienionej w punkcie 17 art. 142".

75) W art. 161 zdanie drugie ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie następujące: „Opłata od świadectwa, wydanego przez notariusza, mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austriacki, może być też uiszczona gotówką do rąk notariusza (art. 28)“.

76) W art. 161 uzupełnia się ustęp drugi następującym zdaniem końcowym: „Świadectwo może być wydane mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty, jeżeli za wydaniem niezwłocznym przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes petenta; w tym wypadku stosuje się ustęp trzeci art. 152“.

77) W art. 161 wstawia się następujący nowy ustęp jako przedostatni: „Osoba, posiadająca świadectwo, wydane bez uiszczenia opłaty stempelowej, na mocy punktu 4 art. 160 — jeżeli chciała przedstawić je nie instytucji ubezpieczeń społecznych, lecz innej osobie — ma uprzednio uiścić opłatę stempelową; w razie nieuiszczenia albo uiszczenia spóźnionego lub nieprawidłowego stosuje się punkt 3 art. 33 oraz art. 42“.

78) W art. 164 wyrazy: „lub przekazu (art. 125 ustęp drugi i art. 127 ustęp pierwszy)“ zastępuje się wyrazami: „(art. 125 ustęp drugi i trzeci), przekazu (art. 127, ustęp szósty) lub czeku (art. 128 ustęp pierwszy)“.

79) W art. 177 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Minister Skarbu może przekazać uprawnienie powyższe izdom skarbowym i urzędom skarbowym“.

Art. 2. Art. 34 ustawy o opłatach stempelowych ma zastosowanie również do danin publicznych, unormowanych przepisami, które uchylił art. 171 powołanej ustawy, o ile owe przepisy dawniejsze bądź nie przewidują przedawnienia, bądź ustanawiają termin przedawnienia dłuższy od określonego w powołanym art. 34.

Art. 3. Minister Skarbu władny jest obniżyć stawki, przewidziane w rozdziale dwunastym oraz w art. 90 ustawy o opłatach stempelowych.

Art. 4. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu władny jest do końca 1934 r. przyznawać w przypadkach przekształcenia lub fuzji spółek, zasługujących na szczególne uwzględnienie, ulgi dalej idące niż przewidziane w art. 107 ustawy o opłatach stempelowych lub zupełne zwolnienie od opłat stempelowych.

Art. 5. Minister Skarbu władny jest zwolnić poszczególne rodzaje czeków od opłaty, przewidzianej w art. 128 ustawy o opłatach stempelowych. Przepis ten tyczy się również czeków, sporządzonych przed wejściem niniejszej ustawy w życie.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania zarządzeń o zaokrągłaniu ułamków grosza, wynikających przy sprzedaży znaków stempelowych z zastosowania dodatku 10%, pobieranego na mocy art. 2 ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stempelowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Art. 7. Niżej wymienione wyrażenia, ilekroć są użyte w ustawie o opłatach stempelowych, a mianowicie: „kancelaria sądowa“, „kasa skarbową“, „czynności bankierskie“, zostają zastąpione: pierwsze wyrażeniem: „sekretariat sądowy“, drugie wyrażeniem: „kasa urzędu skarbowego“, trzecie wyrażeniem: „czynności bankowe“.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Warszawa, Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

59386 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 40 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.